

[Indenrigsministeren.]

når dette kommissionsarbejde til sin tid er tilendebragt, skal være muligt at opnå tilslutning fra en større kreds i rigsdagen. Det er jo en lovgivning, som jeg synes det skulle være muligt, at vi kunne enes om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet (apotektilskud og apotekerafgift).

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1771).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om regulering af bymæssige bebyggelser.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1835).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om ændring af lov nr. 181 af 29. april 1938 om byplaner.

Ministeren for byggeri og boligvæsen (Kjærhøjl): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at anbefale forslag til lov om regulering af bymæssige bebyggelser og forslag til lov om ændring af lov nr. 181 af 29. april 1938 om byplaner, således som disse lovforslag er vedtaget i det andet høje ting. Forslagene har været underkastet en indgående udvalgsbehandling i det andet høje ting, og jeg tillader mig at henviser til udvalgets betænkning.

Baggrunden for lovforslagene er der nærmere gjort rede for i bemærkningerne til

forslagene. Jeg skal henviser hertil samt til mine forelæggelsestaler den 1. april og 14. oktober 1948 i folketinget.

Den bymæssige udvikling gennem de sidste årtier har vist sig ikke alene at medføre en stadig stigende uheldig spredning af bebyggelsen til ulempe for beboerne og deres livsførelse. Spredningen har også medført et meget betydeligt investerings-spild ved, at der i kloakker og vejanlæg er anbragt kapitaler, der ikke kan blive forrentet ved en bebyggelse, der svarer til anlæggenes kapacitet.

Den hidtidige lovgivning danner ikke tilstrækkeligt bolværk mod denne uheldige udvikling af de bymæssige bebyggelser. De fremsatte lovforslag er derfor påtrængende nødvendige, og dette har også fundet anerkendelse i folketinget, som enstemmigt har vedtaget forslagene.

De oprindeligt fremsatte forslag er under udvalgsbehandlingen i folketinget blevet ikke uvæsentligt ændret.

De vigtigste ændringer i forslaget til lov om regulering af bymæssige bebyggelser er, at der indføres et nyt begreb: mellemzone, d. v. s. en overgangszone, der først senere skal overgå til bymæssig bebyggelse, men som foreløbig kun må anvendes til haver.

Endvidere er det opregnet i lovforslaget, hvilke områder loven i første linie tager sigte på.

Godkendelsen af byudviklingsplaner foreslås nu henlagt til byplannævnet i stedet for til boligministeren.

Som § 3 er indsat en bestemmelse, hvorefter rigsdagen får adgang til at blive holdt underrettet om byudviklingsplaner, så at disse, når ministeren efter forhandling med det nedsatte udvalg finder det påkrævet, kan forelægges for rigsdagen til gennemførelse ved særlig lov.

Af mere væsentlige ændringer af forslaget til lov om regulering af bymæssige bebyggelser skal jeg yderligere kun nævne, at der er indsat en erstatningsregel, hvorefter der af statskassen ydes en grundejer erstatning, såfremt hans ejendom skønnes at være sunket i værdi som følge af en byudviklingsplans bestemmelser.

Det er foreslået, at loven skal forelægges til revision om 5 år.

Af ændringerne i forslaget til lov om ændring af byplanloven skal jeg kun nævne, at der her er indsat en tilsvarende erstatningsbestemmelse som i forslaget til lov om regulering af bymæssige bebyggelser.

Endvidere har det andet høje ting ikke ment at kunne tiltræde den oprindeligt foreslåede klargøring af ekspropriations-